

til Dækning ved Overførelse af en enkelt i *December 1933 eller senere forfalden* Terminsydelse, saaledes at Laantageren — gennem den derved tilvejebragte Lettelse i en senere Termin — fik Mulighed for at udrede sin resterende Ydelse for Juni Termin 1933 til Kreditforeningen. Man ansaa det ogsaa for rimeligt, at en Laantager, der kun i ringe Grad eller slet *ikke havde benyttet Henstandslovgivningen*, paa Grund af foreliggende Forhold fik Adgang til at dække December Termins Ydelse ved Overførelse.

I Overensstemmelse med disse Synspunkter indeholder Lovens § 1, Stk. 1, følgende Bestemmelse:

Inden for den i § 2, 2. Stykke, i Lov af 16. December 1933 om Rentelettelse ved Konvertering m. v. angivne absolutte Grænse*) kan Direktionen for en Kreditforening ved den i Loven omhandlede Overførelse af Laan fra 5 og 4½ pCt. Serier og Afdelinger til 4 pCt. Serier og Afdelinger uden Samtykke fra Panthavere eller andre i Ejendommen berettigede, der staar tilbage for det oprindelige Laan, *forhøje Laanet til Dækning af een enkelt enten i December 1933 eller senere forfalden Terminsydelse.*

Til den nævnte Adgang til Forhøjelse af Laanets Restgæld, der jo betyder en faktisk Udvidelse af Henstandslovgivningen, er der imidlertid i Paragraffens 2. Stykke knyttet den *Betingelse*, at den alene kan indrømmes Laantagere, der i øvrigt ved Overførelsen kun opnaar Dækning for *yderligere i alt 2 Terminsydelser* hidrørende fra Tiden før December 1933, hvad enten Laantageren har opnaaet Henstand med disse ifølge Henstandslovgivningen, eller dette ikke er sket. Den heromhandlede Forhøjelse kan alene finde Sted, for saa vidt angaar Laan med Pant i Ejendomme, der omhandles i Konverteringslovens § 4 under Nr. 1 og 2**).

Endelig indeholder § 1, Stk. 3, i Lighed med Henstandslovgivningen den *Begrænsning*, at Forhøjelse af Laanet

*) Det vil sige, at den normale Terminsydelse for det nye Laan ikke maa overstige den statutmæssige Ydelse af det ældre Laans Restgæld omskrevet til ny Hovedstol.

***) Det vil sige: 1) Landbrugsejendomme og 2) Ejendomme paa Landet og paa Købstadstederne, som til Ejendomsskyld er vurderet til højst 20 000 Kr., og som tilhører handlende, Haandværkere eller Lønarbejdere.